

- העצרת לפני ימים אחדים בפ"ת - עצרת עדות המזרח, עברה לא רע,
אבל הקהל שם לא ידע מה זה סדר, והצלחתי לצמצם דברי בחמשה עשר רגע, אך אינני
בטוח אם חלק גדול הבין עברית.

רשימת בטוח בהגדלה הרוב. אנשי ה"א סבורים שהמפקד האישי שלשו נותן

600. נחכה ונראה.

12.5.55, יום ה', שדה בוקר

חזרנו חנה אח"צ. לפני כן ביקר אחי בשעם הראשונה השגריר האמריקני
לאוסון. זה היה ביקור של היכרות. שוחח איתי על רוסיה. אמרתי לו שאני סבור
שבקרוב לא תהיה מלחמה והמתיחות תאוב, כי אין ענין לרוסיה להלחם, אבל
סאיטם לזלצון עולמי לא תיחלש ולא יחזרו לדימוקרטיה כדעתו של דויטשד,
אלא יתבצרו וינסו להאריך המערכ. מה שיוכלו לכבוש בכוח הקומוניסטים יכבסו,
ובבוא הזמן, אולי בעוד עשרים שנה, כשירגישו שהם די חזקים והמערב נחרוטף -
יתקיסו.

לבסוף אמרתי שאני רוצה לדבר *Ship*, אם כי איני קומץ במדיניות
חוץ עכשיו. שלושה דברים קרובים ללבי יותר מכל: בטחון ישראל, שלום במזרח,
וידידות בין ישראל וארה"ב. בידי ממשלת ארה"ב לבצע שלושה הדברים במבצע אחד

ברית הבנה חדדיה עם ישראל. אילו יכלה אמריקה לכופף הערבים לעשות שלום
אתנו לא הייתי מייעץ לה לעשות זאת. אין מעצמת חזקה צריכה להסיל רצונה
על מדינה חלשה מסנה, אבל ברבע שארה"ב חכרות אתנו ברית כזו - ידעו הערבים
כי הלומס לחסל אותנו נגז, ויביעו לידי הבנה חדדיה, לא מיר אלא במשך
הזמן.

הוא עשה רושם של אדם הגון כמונטי רייזויס. לפני המרידה אמר לי, כי
הוא רואה תפקידו להיות "המפרש" של ישראל כלפי ממשלתו.

- אהפול בא אצלי הרטן ווק, מחבר סדר על הקיין, ושוחחנו כשעתיים - על
חינוך יהודי באמריקה, והקמת מנועה חלוצית. הוא אדוק קיצוני (אם כי נשא
גויה), והוא סבור כי באמריקה חינוך דתי יקיים היהדות. למען מנועה חלוצית
יש לשלוח נוער רב לארץ בהדשי החוטש בקיץ - יוני, יולי, אוגוסט. - עושה
רושם של יהודי טוב. מבטיח לבוא היום לפנות ערב לשדה בוקר.

- או-נו, ראש ממשלת בורטה יבוא הנח ב-29 למאי, ובשבת (1 ביוני,
יד' סיוון) יבקר אצלי בשדה בוקר.

מדולברג (שדר החוף) קיבלהי פרטי מאזן החשומין שלנו.

שנה	י ב א	י צ א	עוד יבוא סחורה	עודף יבוא שרתיים	ס"ח עודף יבוא (במיליון דולרים)
1949	265,7	31,3	234,4	5,2	239,6
1950	298,8	36,9	261,9	19,0	280,9
1951	379,8	46,8	333,0	26,0	359,0
1952	321,1	44,4	276,7	23,0	299,7
1953	282,1	59,6	222,5	32,0	254,5
1954	289,5	88,1	201,4	38,0	239,4
ס"ח	1.337,0	307,1	1.529,9	143,2	1.673,1
מחצית שניה של 1948	80,4	4,8	75,6	2,4	78,0
ס"ח	1.917,4	311,9	1.605,5	145,6	1.751,1

זוהי המטלה בסוף 1954 במשע חוף - 359.2 מיליון דולר (סזה 123 מיליון

דולר מלווה אמריקאי, 161 מיליון דולר מלווה עצמאות ומלווה מיחוח. נוסף לכך

החייבויות פרטיות במשע חוף בסך 63.5 מיליון דולר בערבות המטלה. יוצא

ישראל קיבלה חינם כ-1.333 מיליון דולר.

מענק אמריקאי: 1951 - 14 מיליון, 1952 - 85, 1953 - 46, 1954 - 32, ס"ח 177.

זילומים: 1953 - 41 מיליון, 1954 - 78, ס"ח א 119 מיליון דולר.

מגביות: 49 - 72 מיליון, 50 - 53, 51 - 32, 52 - 66, 53 - 47, 54 - 76,
ס"ה 346.

מלווה עצמאות: 51 - 50,4, 52 - 46, 53 - 37,1, 54 - 36, ס"ה 169,5 מיליון.

יבוא חוץ פרטי בצורה מחזורית: 49 - 22,3, 50 - 27,3, 51 - 37, 52 - 33,3,
53 - 40,4, 54 - 21,5 - ס"ה 162,4.

העברות כספיים ע"י פרטיים: 14,6, 14, 16,2, 7, 6, 18 = ס"ה 77,8.

שחרור יתרות שטללינג: 49 - 30, 50 - 41,2, 51 - 21,6, 52 - 1,7,
ס"ה 105 מיליון דולר.

במשך שש שנים קיבלנו: 346 מיליון דולר, ממלווה עצמאות ומלווה

גיתוח 8, 161; ממלווה אמריקני 135 (12,1 חוזרו ככר); ממענק 177, ממילומין

119, מעברות חוץ פרטי במחזורות אצטמוטנים 262,2 - ס"ה 1,198,8 מיליון.

לזה יש לתוסיף: מחנות והעברות סוטרות כמחזורות 120,2; חשבים אישיים

של עולים 34, שחרור יתרות שטללינג ומכירה ניירות ערך זרים 120,5; הכנסות

אחרות, וביחוד מלווה 199,6 - ס"ה כלי 1.673.1 (עודף חיבוא 1.751.1).

השקעות נגד בדולרי יבוא במשך התקופה יולי 1948 - סוף 1954 נאמד

ב- 1.070 מיליון דולר (לא כולל השקעות בטחון) והפרש בין עודף חיבוא של

1750 מיליון דולר - 680 מיליון - שמש לצרכי בטחון, החזקת עולים במחנות

והוצאות אחרות כשביל קליפתם טחון להשקעות לחלום סובסידיות לחזולת מחירים

ולתצרוכת האוכלוסיה בכלל.

אוסדן החשקוה 1949 - 1954 (במיליון ל"י)

ס"ה	ס"ה	54	53	52	51	50	49	
13.1	330.6	130	75	54.5	25.1	26	20	חקלאוה
6.0	229.1	70	62	39.7	25.4	17	15	העשיה
0.9	584.6	135	115	131.2	109.4	56	38	דיור
8.1	115.7	32	28	23.5	11.2	14	7	בניני צבור ועצ"ב
8	114.8	35	33	17.1	77	14	8	ההבורה
3.9	55.2	15	12	9.9	9.3	5	4	מסחר ושרוהים
0	1430.0	417	325	275.9	188.1	132	92	ס"ה
	431.0	140	105	79.9	50.1	34	22	בלאי
	999.0	277	220	196	138	98	70	השקעוה נטו
	1020.0	155	145	193	207	180	140	השקעוהנו במיליון דולרים

אם מוסיפים חצי שנה 1948 היו השקעוה נטו עד סוף 1954 - 1070 מיליון דולר.

רק 560 מיליון ל"י או 30% הוקדשו לחקלאוה ולעשיה, בעוד ש-700 מיליון ל"י

(כמעט מחציה ההשקעוה) הוזרמו לדיור, לבנינים צבוריים ולעצ"ב. חלק מזה להטבת

הנאי הדיור של האוכלוסיין הוותיקים.

מאמצע 1948 עד סוף 1954 הושקעו - בבטחון 100 מיליון דולר, בעצ"ב

ובנינים צבוריים 120, בדיור 635, בחקלאוה (כולל השקיה) 335, בהעשיה (כולל

15 מיליון לטעל דשנים הימייס) 170, לחשטל ומכרות 55, לחחבורה ססחר

ומרוחים 175, ס"ח 1590 ברוטו, גטו - 1.135.

חחוצאות לבטחון במטך החקטה אטריל 1949 - סוף 1954 - 343 מיליון ל"י.

ססטרי האוצר 69 מיליון ל"י, לחקציב 1948/9 - 20 מיליון ל"י, יחד 432 מיליון ל"י.

לפי הערכה 450 מיליון דולר כ-100 מיליון דולר להשקעה ברוטו.

החטיבה בצריכה האוכלוסין ע"י יבוא הון (כולל חחוקת עולים במחנות)

היא בערך 615 מיליון דולר. חחוקת עולים ע"י הסוכנות כ-150 מיליון דולר,

חוצאות מלבן 30 מיליון דולר, בכלל יש לשער כי חחטיבה בצריכה לאוכלוסין

הוהיקים ע"י מקורות חוץ כ-400 מיליון דולר.

ההפרס בין עודף יבוא להשקעה נטו: (במיליון דולר)

שנה	עודף יבוא	השקעה נטו	הפרש
1948	78	50	28
1949	239.6	140	99.6
1950	280.9	180	100.9
1951	359	207	152
1952	299.7	193	106.7
1953	254.5	145	109.5
1954	239.1	155	84.4
	1.751.1	107.0	681.1

ההשרה כולל הוצאות בסחון, החזקה העולים והמיכה במקרים סוציאליים ועוד.

אם מנכים 450 מיליון דולר לבסחון נשאר חסר של 231.1.

יש לכוון ההשקעות לאפיקים המאפשרים הגדלת היצוא והקטנת היבוא ע"י

הגדרה הייצור המקומי לחבטיח מאזן התלומין חיובי.

ההכנסה הלאומית בשנת 1954 נאמדה בסך 1.426 מיליון ל"י או 790 מיליון

דולר. עודף היבוא המיועד לצריכה הוא 190 מיליון דולר. לכאורה יש רק צורך

להגדיל ההכנסה הלאומית ב-190 מיליון דולר, כלומר ב-24%. אולם חלק של הכנסות

הן של שרותים, והבעיה היא להרחיב ייצור סחורות המבטיחות הגבלת יבוא והקטנת

יבוא. לטעם יש להרחיב ייצור סחורות ולא שרותים. בשנת 1954 הגיע ערך הייצור

הנקי בחקלאות ובתעשייה ל-480 מיליון לירות, או ל-30% של הכנסה הלאומית.

זהו נערך 267 מיליון דולר. חוספת ייצור של 190 מיליון דולר דורשת הרחבת

הייצור החקלאי והתעשייתי ב-71%. לא כל הרחבת ייצור תשפר מאזן התלומין

(למשל הרחבת ייצור רהיטים, כלי בית, הלבשה וכו').

בעיה שניה - הוצאות הגבוהות של הייצור המקומי. או שיש להגדיל

פריון העבודה או שיש להוריד רמת החיים.